

Kulturdepartementet
Via email; postmottak@kud.dep.no

Stockholm 2021-03-30

Synpunkter från Epidemic Sound på genomförandet av Digitalmarkedsdirektivet ((EU) 2019/790) i Norge.

Epidemic Sound AB (härefter "ES") skulle härmed vilja inkomma med vissa synpunkter på frågorna som Kulturdepartementet i Norge (härefter "Departementet") har ställt i relation till genomförandet av Digitalmarknadsdirektivet i Norge. ES har begränsat sig till att endast kommentera och besvara vissa utvalda frågor nedan.

Fråga 37

I relation till artikel 17.2 och dess införlivande i lokal lands lag bör man beakta att artikel 17 endast reglerar förfoganden enligt artiklarna 3.1 och 3.2 i Infosoc-direktivet och delningstjänsters ansvar beträffande dessa. Exemplarframställning som görs av användare innan eller som ett led i en överföring eller tillgängliggörande, omfattas inte av artikel 17.1 eller 17.2. Dvs även icke-kommersiella användare är fortfarande ansvariga för att licensiera andra relevanta rättigheter, så som tex framställning av exemplar. Beträffande exempelvis användning av musikverk i uppladdat material innebär detta att icke-kommersiella användare trots 17.2 ansvarar för framställning av exemplar och eventuell synkronisering av musik i videoproduktioner.

Ovan faktum bör enligt ES mening hållas i åtanke i relation till alla de tre alternativ som Departementet tar upp i fråga 37. Alternativ 2) kan dock inte förordas då det enligt ES är för otydligt formulerat och kan ge intrycket att vissa användare har rätt att fritt nyttja och ladda upp upphovsrättsligt skyddade verk på delningstjänster utan erforderliga tillstånd från relevanta rättighetshavare, något som inte är fallet eller syftet med artikel 17.

Fråga 38

Delningstjänster bör ha skyldighet att proaktivt söka ingå licensavtal med *åtminstone* de rättighetshavare som står för en större mängd verk på plattformen eller som enkelt kan identifieras samt att ingå i förhandlingar med samtliga rättighetshavare som vill erbjuda en licens till delningstjänsten för sina verk.

Det är inte tillräckligt för en delningstjänst att endast ingå avtal med en kollektiv förvaltningsorganisation som företräder en viss typ av verk för att uppfylla kraven under artikel 17.

Fråga 41

ES vill understryka att varken artikel 17 eller någon annan av direktivets artiklar, skall användas för att införa nya begränsningar av rättighetshavares exklusiva rättigheter.

Bestämmelser där användning av upp till tex en viss mängd innehåll (som exempel ett bestämt antal sekunder/ord/volym) går långt utöver direktivet och medför att nya begränsningar av rättighetsinnehavares exklusiva rättigheter införs. Den typen av begränsningar är dels inte motiverade och strider dessutom mot direktivets syfte.

Fråga 44

ES vill understryka att varken artikel 18 eller någon annan av direktivets artiklar, skall användas för att införa regler om tvingande kollektiv förvaltning av rättigheter, dvs att vissa rättigheter och viss ersättning endast kan förvaltas av en kollektiv förvaltningsorganisation.

Av artikel 18 framgår tydligt är att principen om avtalsfrihet ska beaktas. Att *tvinga* rättighetshavare in i ett system förvaltad av en organisation med *exklusiv* rätt att förvalta vissa rättigheter och därmed skapa monopol, kan inte anses vara i linje med direktivet och principen om avtalsfrihet.

Det är av stor vikt att rättighetshavare har rätt att själva kunna besluta vem som skall förvalta deras rättigheter - om de vill göra detta individuellt eller överlåta förvaltningen av alla eller vissa delar till en kollektiv förvaltningsorganisation eller en annan enhet. Kollektiv förvaltning är inte i alla situationer det bästa sättet att optimera värdet av en skapares rättigheter och leder inte med självklarhet till högre ersättning till varje enskild kreatör. Vidare ökar antalet mellanhänder och kostnaderna för administration. Många gånger kan andra ersättningsformer vara mer lönsamma för kreatören. Att förvalta sina rättigheter genom en kollektiv förvaltningsorganisation ska vara en möjlighet för de som vill förvalta sina rättigheter genom en sådan organisation, inte ett tvång.

Förslag från vissa förvaltningsorganisationer som framfördes under framtagandet av direktivet på en oavvislig ersättning som endast kan förvaltas av kollektiv förvaltningsorganisation valdes konsekvent bort och finns alltså inte med i det antagna direktivet. Istället togs artikel 18, 19 och 20 in i direktivet för att säkra skapares möjlighet till skälig ersättning. Det finns inget skäl att anta att endast en kollektiv förvaltningsorganisation kan leva upp till dessa regleringar. Ett förslag om en oavvislig ersättning som endast kan förvaltas av en kollektiv förvaltningsorganisation går dessutom emot senare års utveckling på EU-rättens område där EU genom CRM-direktivet ville ge att skapare större flexibilitet genom att ge dessa rätt att begränsa delar av förvaltningsuppdraget.

Att införa en ersättningsrätt som endast kan förvaltas av en kollektiv förvaltningsorganisation skulle vidare skapa ett monopol som inte i något avseende kan motiveras. Ett sådant monopol skulle skada marknaden överlag och leda till negativa effekter för både skapare och användare av musik.

Att bevara avtalsfriheten, bibehålla rättighetshavares valmöjligheter, motverka monopol och stödja sund konkurrens på marknaden är grundläggande och mycket centrala principer och dessa bör säkerställas vid införlivandet av direktivet. Inga former av *tvingande* kollektiv förvaltning bör därför införas.

För Epidemic Sound

Caroline Ekström